

Levéltári beadvány!

Bólyai János és Társai Ügyvédi Iroda, 1027 Budapest, Margit krt. 50-52, 1. emelet 12.
tel/fax: (361) 212-6996, E-mail: drszikinger.istvan@chello.hu

Az Alkotmánybíróságnak
1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Ügyszám:	10/2854-C/2012.	
Érkezett:	2012 ÁPR 20.	
Példány:	1	Kezelőiroda:
Melléklet:	6 db	P-1

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján az Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért Alapítvány (1088 Budapest, Rákóczi u. 51. I/2, a perben alperes) nevében és képviseletében

ALKOTMÁNYJOGI PANASZT

terjeszték elő. Kérem, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság a Kúria Pfv. IV.21.485/2011/4. számú ítéletét, valamint a Fővárosi Ítéltábla 2. Pf. 21.800/2010/5 és a Fővárosi Bíróság 26. P. 25.054/2007/17 számú, a Kúria ítéletével hatályában fenntartott, kártérítésre kötelező rendelkezéseit az Abtv. 43. §-ának (1) bekezdése alapján az Alaptörvény VIII. Cikkének (2) bekezdésébe, IX. cikkének (1) bekezdésébe, XXV. cikkébe, valamint XXVIII. cikkének (1) bekezdésébe ütközés miatt megsemmisíteni szíveskedjék.

Az Alaptörvény vonatkozó rendelkezései:

VIII. cikk (2) *Mindenkinek joga van szervezeteket létrehozni, és joga van szervezetekhez csatlakozni.*

IX. cikk (1) *Mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához.*

XXV. cikk *Mindenkinek joga van ahhoz, hogy egyedül vagy másokkal együtt, írásban kérelemmel, panasszal vagy javaslattal forduljon bármely közhatalmat gyakorló szervhez.*

XXVIII. cikk

(1) *Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.*

A Kúria ítélete szerint az alperes

A Kúria szerint az alperes megsértette a felperes személyhez fűződő jogait azzal, hogy a fogyasztók bűnözőkként történő kezelésére vonatkozó nézetet úgy értelmezte, ami a könnyű drogok legalizálása melletti kiállítás volna. Mindezek alapján a Kúria hatályában fenntartotta a másodfokú ítéletnek az alperest 4,000,000, azaz négy millió forint kártérítés megfizetésére kötelező rendelkezését.

Egy másik beadvánnyal kapcsolatban tartalmilag osztotta a Kúria azt a felülvizsgálati álláspontot, hogy az alperes a felperes sajtóközleményben megjelent nyilatkozatát idézve és azt etikai vétséget megalapozó magatartásként értékelve valótlan tény nem állított, ezért önmagában emiatt a jogsértést megállapítani nem lehetett. A Kúria azt is kifejtette, hogy valótlan tény állításának hiányában, illetőleg valós tény hamis színben feltüntetésével a Ptk. 78. §-ra való hivatkozással a személyiségi jogi sérelem nem állapítható meg. Mivel pedig a felperes személyét indokolatlanul sértő, lealacsonyító módon az alperes nem állította be, a Ptk. 76. §-a alapján sem.

Az Alaptörvény VIII. Cikkének (2) bekezdésébe, XXV. cikkébe ütközésről

Álláspontom és az alábbiak szerint a Kúria ítélete a hatályukban fenntartott rendelkezésekkel együtt sérti az egyesülési jogot, valamint a közhatalmat gyakorló szervekhez fordulás jogát (az Orvosi Kamara közhatalmat is gyakorol). A megállapított – véleményem szerint az egyéb körülményektől függetlenül is eltúlzott (a felperes eredetileg 100,000 Ft-ot követelt !) kártérítés az indítványozó szervezet számára elviselhetetlen, a létét rendíti meg. Emellett ha az eljárások kezdeményezésével szükségképpen együtt járó negatív értékítélet, vagy éppen egy később nem valószínű bizonyult jogsértés feltételezése esetén ilyen retorzióval kell számolnia a bejelentőnek, akkor az Alaptörvény XXV. cikkében meghatározott jog érvényesülése lényegében lehetetlenné válik.

A Legfelsőbb Bíróság következetes álláspontja szerint még az sem vezethet a kártérítési felelősség megalapozásához, ha valakit bűncselekmény elkövetésével gyanúsítanak meg, és ellene feljelentést tesznek (BH 2002.223.). Teljesen természetes, hogy egy ilyen kezdeményezésben a feljelentettre nézve súlyosan terhelő, a gyanút megalapozó tényeket kell állítani, hiszen egyébként büntetőeljárás sem indulhatna. A nyomozó hatóság állapítja meg, hogy a személlyel szembeni gyanú megalapozott-e, ha igen, akkor megindítja a nyomozást.

„A büntetőfeljelentés megtétele önmagában nem alapoz meg személyiségvédelmet annak javára, aki terheltként a büntetőeljárás alanyává válik, az ugyanis csak a feljelentés alapján megindult eljárás keretében dönthető el, hogy helye van-e a nyomozás elrendelésének, majd a vádemelésnek, és a vádlott bűnössé nyilvánításának. Már a nyomozás elrendelésére sem kerülhet sor akkor, ha a feljelentésben megjelölt cselekmény nem bűncselekmény, vagy a bűncselekmény gyanúja hiányzik pl. amiatt, mert kétségesek, aggályosak a feljelentésben írt állítások” (BH 2009.214).

A következetes bírói gyakorlat szerint ugyanakkor a személyhez fűződő jogok megsértése megállapítható akkor, ha a feljelentő indokolatlanul bántó, sértő, lealacsonyító kifejezéseket használ (BH 2002.223.). Ilyen kifejezések azonban a beadványokban nincsenek.

A Kúria által megállapított jogsértés a mondottak szerint abban áll, hogy az alperes a felperes által támogatott dekriminalizációt úgy értelmezte, mint a könnyű drogok legalizálását. Ugyanakkor a Kúria is megállapította, hogy a nyilatkozat „formálisan” értelmezhető a fogyasztás legalizálása melletti kiállásként. Az alperes bejelentésében foglaltak viszont úgy is interpretálhatók, hogy a nyilatkozat a forgalmazás és az előállítás legalizálását is támogatta volna. Ezzel kapcsolatban meg kell állapítani, hogy a fogyasztás legalizálásából logikusan következik vagy az előállítás, vagy a forgalmazás valamilyen formájának a legalizálása (vagy mindkettő), hiszen az anyagot be kell szerezni, és ha a fogyasztás legális, akkor a megszerzés minden módja sem lehet jogellenes egy demokratikus jogállamban.

Tényszerűen le kell szögezni, hogy az alperesi beadvány (2005. május 17) szó szerint utalt arra: a felperes által aláírt dokumentum, illetőleg a kezdeményező társadalmi szervezet a marihuana fogyasztásának a legalizálását célozta. Kétségtelen tény, hogy ezt követően szerepel a szövegben a „könnyű drogok legalizálása” kifejezés is, ami a jelzett kontextusban – és konkrét utalás hiányában – egyáltalában nem sugallja a Kúria által megállapított kiterjesztő értelmezést. Az is tény, hogy a beadványban az alperes arra hivatkozott, hogy az Orvosi Etikai Kódex szerint a drogfogyasztás minden formája ellen fel kell emelnie a szavát az orvosnak. Ebben az esetben nyilvánvalóan ennek ellenkezője történt.

Azt is meg kell jegyezni, hogy a felperes egyáltalában nem a Kúria által megállapított jogsértésre hivatkozott. Keresetében és a per során végig az általa elszenvedett testi és lelki sérelmek miatt kérte a kártérítést. A hivatkozott nyilatkozatot alá sem írta, nem látta el kézjeggyel (ez utóbbit senki nem állította). A keresetlevélben „csupán mellékesen” jegyezte meg, hogy ő valójában a dekriminalizálás mellett szállt síkra. Megállapítható tehát, hogy még maga a felperes sem állította: olyan sérelmet okoztak neki a jelzett értelmezéssel, ami az általa kért kártérítés alapja lett volna.

Tény, hogy az indítványozó társadalmi szervezetként az Alapszabályában megjelölt célokat követve járt el. Az alapul szolgáló újságcikkkel szemben az eljárás megindítására jogosult szervhez fordult. A felperest érintően indokolatlanul sértő, lealacsonyító kifejezéseket nem használt. Ugyanakkor a megállapított 4,000,000 ft-os kártérítési kötelezettség teljesítése a szervezetet teljesen ellehetetleníti.

Az Alaptörvény IX. cikkének (1) bekezdésébe ütközésről

Az Alkotmánybíróság a véleménynyilvánítás szabadságával kapcsolatban megállapította, hogy annak jelentősége túlmutat a közhatalomtól való védelemtől.

Ez a jogegyüttes teszi lehetővé az egyén megalapozott részvételét a társadalmi és politikai folyamatokban. Történelmi tapasztalat, hogy mindannyiszor, amikor a véleménynyilvánítás szabadságát korlátozták, sérelmet szenvedett a társadalmi igazságosság, az emberi kreativitás, csökkent az emberben rejlő képességek kibontakozásának lehetősége. A káros következmények nem csupán az individuum, hanem a társadalom életében is megmutatkoztak és az emberiség fejlődésének sok szenvedéssel járó zsákutcájához vezettek. Az eszmék, nézetek szabad kifejtése, a mégoly népszerűtlen vagy sajátos elképzelések szabad megnyilvánulása a fejlődni képes és valóban eleven társadalom létezésének alapfeltétele...

A szabad véleménynyilvánításhoz való jog a véleményt annak érték és igazságtartalmára tekintet nélkül védi. ... A véleménynyilvánítás szabadságának külső korlátai vannak csak; amíg egy ilyen alkotmányosan meghúzott külső korlátba nem ütközik, maga a véleménynyilvánítás lehetősége és ténye védett, annak tartalmára tekintet nélkül. Vagyis az egyéni véleménynyilvánítás, a saját törvényei szerint kialakuló közvélemény, és ezekkel kölcsönhatásban a minél szélesebb tájékozottságra épülő egyéni véleményalkotás lehetősége az, ami alkotmányos védelmet élvez. Az Alkotmány a szabad kommunikációt - az egyéni magatartást és a társadalmi folyamatot - biztosítja, s nem annak tartalmára vonatkozik a szabad véleménynyilvánítás alapjoga. Ebben a processzusban helye van minden véleménynek, jónak és károsnak, kellemesnek és sértőnek egyaránt, különösen azért, mert maga a vélemény minősítése is e folyamat terméke.

Teljesen nyilvánvaló, hogy az indítványozó értelmezése nem volt szükségszerűen helytelen, nem vezetett továbbá a felperes jogainak súlyos megsértésére.

Az Alaptörvény XXVIII. cikke (1) bekezdésébe ütközést álláspontom szerint mindenekelőtt az alapozza meg, hogy a másodfokon eljáró tanács tagja [REDACTED] bíró, aki az első fokon hozott ítéletet hozta. Ilyen körülmények között a pártatlanság nem biztosítható. [REDACTED] a jelen ügyben hozott fellebbviteli döntés napján is együtt ítélezett a kifogásolt határozatot hozó bíróság többi tagjával (2.Pf.21.767/2010/4). A pártatlanság követelményének súlyos megsértése akkor is megállapítható, ha konkrétan a 2. Pf. 21.800/2010/5 számon hozott ítélet meghozatalában nem vett részt. A közzétett bírósági határozatokból azonban egyértelműen megállapítható, hogy ő tagja a jelen ügyben eljáró másodfokú tanácsnak, a két másik bíró mellett ő a harmadik (lásd pl: Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.21.690/2011/4; 2.Pf.21.744/2011/4 stb.).

A jelen alkotmányjogi panasz és az Alkotmánybíróság határozata nyilvánosságra hozható.

Budapest, 2012-04-18.

Tisztelettel:

Az Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért Alapítvány nevében és képviselésében:

Dr. Szikinger István ügyvéd (meghatalmazás mellékelve)

Bólyai János és Társai Ügyvédi Iroda
Dr. Szikinger István ügyvéd
1027 Budapest, Margit krt 50-52. I/12.
Tel.: 212-6996
Adószám: 18120622-3-41

Mellékletek, az indítványozó érintettségének igazolására is:

1. ügyvédi meghatalmazás
2. A Kúria Pfv. IV.21.485/2011/4. sz. ítélete (másolatban)
3. a Fővárosi Ítéltábla 2. Pf. 21.800/2010/5 számú ítélete (másolatban)
4. a Fővárosi Bíróság 26. P. 25.054/2007/17 számú ítélete (másolatban)
5. Az Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért Alapítvány bejelentése (másolatban)
6. Az Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért Alapítvány Alapító Okirata (másolatban)

Bólyai János és Társai Ügyvédi Iroda, 1027 Budapest, Margit krt. 50-52, 1. emelet 12.
tel/fax: (361) 212-6996, E-mail: drszikinger.istvan@chello.hu

Meghatalmazás

Az Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért Alapítvány (1088 Budapest, Rákóczi u. 51. I/2) meghatalmazza dr. Szikinger István ügyvédet, hogy az Alapítvány képviseletében a Kúria Pfv. IV.21.485/2011/4. számú ítéletével, valamint a Fővárosi Ítéltábla 2. Pf. 21.800/2010/5 és a Fővárosi Bíróság 26. P. 25.054/2007/17 számú, a Kúria ítéletével hatályában fenntartott, kártérítésre kötelező rendelkezéseivel szemben alkotmányjogi panaszt nyújtson be, és az Alkotmánybíróság előtt az Alapítvány képviseletét ellássa.

Helyettesítésre jogosult: dr. Bólyai János ügyvéd és dr. Jónás Nándor ügyvéd

Budapest, 2012, április 19.

Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért Alapítvány

A megbízást elfogadom:

dr. Szikinger István ügyvéd

Bólyai János és Társai Ügyvédi Iroda
Dr. Szikinger István ügyvéd
1027 Budapest, Margit krt 50-52. I/12.
Tel.: 212-6996
Adószám: 18120622-3-41

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: 10/2854-0/2012.	
Érkezett: 2012 ÁPR 20.	
Példány:	Kezelőiroda:
Melléklet:	db

Bólyai János és Társai Ügyvédi Iroda, 1027 Budapest, Margit krt. 50-52, 1. emelet 12.
tel/fax: (361) 212-6996, E-mail: drszikinger.istvan@chello.hu

Az Alkotmánybíróságnak
1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

Tisztelt Alkotmánybíróság !

A következő igazolási kérelmet kívánom előterjeszteni.

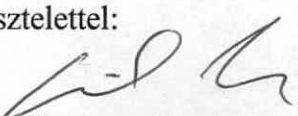
2012-én a mellékelt alkotmányjogi panaszt nyújtottam be az Alkotmánybíróságnak. Sajnálatos adminisztrációs tévedésből azonban a panaszt közvetlenül Önöknél adták be, holott azt az első fokon eljáró bíróságnál kellett volna megtenni.

A tévedés felismerését követően az indítványt az első fokon eljáró bírósághoz (Fővárosi Bíróság, jelenleg Fővárosi Törvényszék) szabályszerűen eljuttattam.

Kérem, hogy a sajnálatos – a törvény alkalmazásának kezdeti nehézségeiből adódó – tévedés korrekcióját elfogadni, a határidőt megtartottnak tekinteni szíveskedjenek.

Budapest, 2012-05-08

tisztelettel:

Dr. Szikinger István ügyvéd
az Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért Alapítvány meghatalmazott képviselője

Bólyai János és Társai Ügyvédi Iroda
Dr. Szikinger István ügyvéd
1027 Budapest, Margit krt 50-52. I/12.
Tel.: 212-6996
Adószám: 18120622-3-41

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	10/2854-2/2012
Érkezett:	2012 MÁJ 10.
Példány:	1
Melléklet:	1 db
Kezelőiroda:	da ✓

Bólyai János és Társai Ügyvédi Iroda, 1027 Budapest, Margit krt. 50-52, 1. emelet 12.			
tel/fax: (361) 212-6996, E-mail: drszikinger.istvan@chello.hu			
Az Alkotmánybíróságnak		ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: 10(2854-2/2012.	Ügyszám:		
1015 Budapest, Donáti u. 35-45.	Érkezett: 2012 MÁJ 10.	Érkezett: 2012 ÁPR 20.	
Tisztelt Alkotmánybíróság!	Példány: Kezelőiroda:	Példány: Kezelőiroda:	
Melléklet: db	Kézi: 1	Melléklet: 6 db	Pf

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján az Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért Alapítvány (1088 Budapest, Rákóczi u. 51. I/2, a perben alperes) nevében és képviseletében

ALKOTMÁNYJOGI PANASZT

terjeszték elő. Kérem, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság a Kúria Pfv. IV.21.485/2011/4. számú ítéletét, valamint a Fővárosi Ítéltábla 2. Pf. 21.800/2010/5 és a Fővárosi Bíróság 26. P. 25.054/2007/17 számú, a Kúria ítéletével hatályában fenntartott, kártérítésre kötelező rendelkezéseit az Abtv. 43. §-ának (1) bekezdése alapján az Alaptörvény VIII. Cikkének (2) bekezdésébe, IX. cikkének (1) bekezdésébe, XXV. cikkébe, valamint XXVIII. cikkének (1) bekezdésébe ütközés miatt megsemmisíteni szíveskedjék.

Az Alaptörvény vonatkozó rendelkezései:

VIII. cikk (2) *Mindenkinek joga van szervezeteket létrehozni, és joga van szervezetekhez csatlakozni.*

IX. cikk (1) *Mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához.*

XXV. cikk *Mindenkinek joga van ahhoz, hogy egyedül vagy másokkal együtt, írásban kérelemmel, panasszal vagy javaslattal forduljon bármely közhatalmat gyakorló szervhez.*

XXVIII. cikk

(1) *Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.*

A Kúria ítélete szerint az alperes

A Kúria szerint az alperes megsértette a felperes személyhez fűződő jogait azzal, hogy a fogyasztók bűnözőkként történő kezelésére vonatkozó nézetet úgy értelmezte, ami a könnyű drogok legalizálása melletti kiállítás volna. Mindezek alapján a Kúria hatályában fenntartotta a másodfokú ítéletnek az alperest 4,000,000, azaz négy millió forint kártérítés megfizetésére kötelező rendelkezését.

Egy másik beadvánnyal kapcsolatban tartalmilag osztotta a Kúria azt a felülvizsgálati álláspontot, hogy az alperes a felperes sajtóközleményben megjelent nyilatkozatát idézve és azt etikai vétséget megalapozó magatartásként értékelve valótlan tény nem állított, ezért önmagában emiatt a jogsértést megállapítani nem lehetett. A Kúria azt is kifejtette, hogy valótlan tény állításának hiányában, illetőleg valós tény hamis színben feltüntetésével a Ptk. 78. §-ra való hivatkozással a személyiségi jogi sérelem nem állapítható meg. Mivel pedig a felperes személyét indokolatlanul sértő, lealacsonyító módon az alperes nem állította be, a Ptk. 76. §-a alapján sem.

Az Alaptörvény VIII. Cikkének (2) bekezdésébe, XXV. cikkébe ütközésről

Álláspontom és az alábbiak szerint a Kúria ítélete a hatályukban fenntartott rendelkezésekkel együtt sérti az egyesülési jogot, valamint a közhatalmat gyakorló szervekhez fordulás jogát (az Orvosi Kamara közhatalmat is gyakorol). A megállapított – véleményem szerint az egyéb körülményektől függetlenül is eltúlzott (a felperes eredetileg 100,000 Ft-ot követelt !) kártérítés az indítványozó szervezet számára elviselhetetlen, a létét rendíti meg. Emellett ha az eljárások kezdeményezésével szükségképpen együtt járó negatív értékítélet, vagy éppen egy később nem valósnak bizonyult jogsértés feltételezése esetén ilyen retorzióval kell számolnia a bejelentőnek, akkor az Alaptörvény XXV. cikkében meghatározott jog érvényesülése lényegében lehetetlenné válik.

A Legfelsőbb Bíróság következetes álláspontja szerint még az sem vezethet a kártérítési felelősség megalapozásához, ha valakit bűncselekmény elkövetésével gyanúsítanak meg, és ellene feljelentést tesznek (BH 2002.223.). Teljesen természetes, hogy egy ilyen kezdeményezésben a feljelentettre nézve súlyosan terhelő, a gyanút megalapozó tényeket kell állítani, hiszen egyébként büntetőeljárás sem indulhatna. A nyomozó hatóság állapítja meg, hogy a személlyel szembeni gyanú megalapozott-e, ha igen, akkor megindítja a nyomozást.

„A büntetőfeljelentés megtétele önmagában nem alapoz meg személyiségvédelmet annak javára, aki terheltként a büntetőeljárás alanyává válik, az ugyanis csak a feljelentés alapján megindult eljárás keretében dönthető el, hogy helye van-e a nyomozás elrendelésének, majd a vádemelésnek, és a vádlott bűnösség nyilvánításának. Már a nyomozás elrendelésére sem kerülhet sor akkor, ha a feljelentésben megjelölt cselekmény nem bűncselekmény, vagy a bűncselekmény gyanúja hiányzik pl. amiatt, mert kétségesek, aggályosak a feljelentésben írt állítások” (BH 2009.214).

A következetes bírói gyakorlat szerint ugyanakkor a személyhez fűződő jogok megsértése megállapítható akkor, ha a feljelentő indokolatlanul bántó, sértő, lealacsonyító kifejezéseket használ (BH 2002.223.). Ilyen kifejezések azonban a beadványokban nincsenek.

A Kúria által megállapított jogsértés a mondottak szerint abban áll, hogy az alperes a felperes által támogatott dekriminalizációt úgy értelmezte, mint a könnyű drogok legalizálását. Ugyanakkor a Kúria is megállapította, hogy a nyilatkozat „formálisan” értelmezhető a fogyasztás legalizálása melletti kiállásként. Az alperes bejelentésében foglaltak viszont úgy is interpretálhatók, hogy a nyilatkozat a forgalmazás és az előállítás legalizálását is támogatta volna. Ezzel kapcsolatban meg kell állapítani, hogy a fogyasztás legalizálásából logikusan következik vagy az előállítás, vagy a forgalmazás valamilyen formájának a legalizálása (vagy mindkettő), hiszen az anyagot be kell szerezni, és ha a fogyasztás legális, akkor a megszerzés minden módja sem lehet jogellenes egy demokratikus jogállamban.

Tényszerűen le kell szögezni, hogy az alperesi beadvány (2005. május 17) szó szerint utalt arra: a felperes által aláírt dokumentum, illetőleg a kezdeményező társadalmi szervezet a marihuana fogyasztásának a legalizálását célozta. Kétségtelen tény, hogy ezt követően szerepel a szövegben a „könnyű drogok legalizálása” kifejezés is, ami a jelzett kontextusban – és konkrét utalás hiányában – egyáltalában nem sugallja a Kúria által megállapított kiterjesztő értelmezést. Az is tény, hogy a beadványban az alperes arra hivatkozott, hogy az Orvosi Etikai Kódex szerint a drogfogyasztás minden formája ellen fel kell emelnie a szavát az orvosnak. Ebben az esetben nyilvánvalóan ennek ellenkezője történt.

Azt is meg kell jegyezni, hogy a felperes egyáltalában nem a Kúria által megállapított jogsértésre hivatkozott. Keresetében és a per során végig az általa elszenvedett testi és lelki sérelmek miatt kérte a kártérítést. A hivatkozott nyilatkozatot alá sem írta, nem látta el kézjeggyel (ez utóbbit senki nem állította). A keresetlevélben „csupán mellékesen” jegyezte meg, hogy ő valójában a dekriminalizálás mellett szállt síkra. Megállapítható tehát, hogy még maga a felperes sem állította: olyan sérelmet okoztak neki a jelzett értelmezéssel, ami az általa kért kártérítés alapja lett volna.

Tény, hogy az indítványozó társadalmi szervezetként az Alapszabályában megjelölt célokat követve járt el. Az alapul szolgáló újságcikkekkel szemben az eljárás megindítására jogosult szervhez fordult. A felperest érintően indokolatlanul sértő, lealacsonyító kifejezéseket nem használt. Ugyanakkor a megállapított 4,000,000 ft-os kártérítési kötelezettség teljesítése a szervezetet teljesen ellehetetleníti.

Az Alaptörvény IX. cikkének (1) bekezdésébe ütközésről

Az Alkotmánybíróság a véleménynyilvánítás szabadságával kapcsolatban megállapította, hogy annak jelentősége túlmutat a közhatalomtól való védettségen.

Ez a jogegyüttes teszi lehetővé az egyén megalapozott részvételét a társadalmi és politikai folyamatokban. Történelmi tapasztalat, hogy mindannyiszor, amikor a véleménynyilvánítás szabadságát korlátozták, sérelmet szenvedett a társadalmi igazságosság, az emberi kreativitás, csökkent az emberben rejlő képességek kibontakozásának lehetősége. A káros következmények nem csupán az individuum, hanem a társadalom életében is megmutatkoztak és az emberiség fejlődésének sok szenvedéssel járó zsákutcájához vezettek. Az eszmék, nézetek szabad kifejtése, a mégoly népszerűtlen vagy sajátos elképzelések szabad megnyilvánulása a fejlődni képes és valóban eleven társadalom létezésének alapfeltétele...

A szabad véleménynyilvánításhoz való jog a véleményt annak érték és igazságtartalmára tekintet nélkül védi. ... A véleménynyilvánítás szabadságának külső korlátai vannak csak; amíg egy ilyen alkotmányosan meghúzott külső korlátba nem ütközik, maga a véleménynyilvánítás lehetősége és ténye védett, annak tartalmára tekintet nélkül. Vagyis az egyéni véleménynyilvánítás, a saját törvényei szerint kialakuló közvélemény, és ezekkel kölcsönhatásban a minél szélesebb tájékozottságra épülő egyéni véleményalkotás lehetősége az, ami alkotmányos védelmet élvez. Az Alkotmány a szabad kommunikációt - az egyéni magatartást és a társadalmi folyamatot - biztosítja, s nem annak tartalmára vonatkozik a szabad véleménynyilvánítás alapjoga. Ebben a processzusban helye van minden véleménynek, jónak és károsnak, kellemesnek és sértőnek egyaránt, különösen azért, mert maga a vélemény minősítése is e folyamat terméke.

Teljesen nyilvánvaló, hogy az indítványozó értelmezése nem volt szükségszerűen helytelen, nem vezetett továbbá a felperes jogainak súlyos megsértésére.

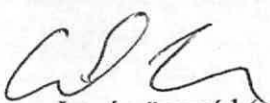
Az Alaptörvény XXVIII. cikke (1) bekezdésébe ütközést álláspontom szerint mindenekelőtt az alapozza meg, hogy a másodfokon eljáró tanács tagja [REDACTED] bíró, aki az első fokon hozott ítéletet hozta. Ilyen körülmények között a pártatlanság nem biztosítható. [REDACTED] a jelen ügyben hozott fellebbviteli döntés napján is együtt ítélezett a kifogásolt határozatot hozó bíróság többi tagjával (2.Pf.21.767/2010/4). A pártatlanság követelményének súlyos megsértése akkor is megállapítható, ha konkrétan a 2. Pf. 21.800/2010/5 számon hozott ítélet meghozatalában nem vett részt. A közzétett bírósági határozatokból azonban egyértelműen megállapítható, hogy ő tagja a jelen ügyben eljáró másodfokú tanácsnak, a két másik bíró mellett ő a harmadik (lásd pl: Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.21.690/2011/4; 2.Pf.21.744/2011/4 stb.).

A jelen alkotmányjogi panasz és az Alkotmánybíróság határozata nyilvánosságra hozható.

Budapest, 2012-04-18.

Tisztelettel:

Az Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért Alapítvány nevében és képviselőjében:

Dr. Szikinger István ügyvéd (meghatalmazás mellékelve)

Bólyai János és Társai Ügyvédi Iroda
Dr. Szikinger István ügyvéd
1027 Budapest, Margit krt 50-52. I/12.
Tel.: 212-6996
Adószám: 18120622-3-41

Mellékletek, az indítványozó érintettségének igazolására is:

1. ügyvédi meghatalmazás
2. A Kúria Pfv. IV.21.485/2011/4. sz. ítélete (másolatban)
3. a Fővárosi Ítéltábla 2. Pf. 21.800/2010/5 számú ítélete (másolatban)
4. a Fővárosi Bíróság 26. P. 25.054/2007/17 számú ítélete (másolatban)
5. Az Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért Alapítvány bejelentése (másolatban)
6. Az Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért Alapítvány Alapító Okirata (másolatban)

Fővárosi Törvényszék
26.P.25.054/2007/26.

A Magyar Köztársaság Alkotmánybírósága

Budapest
Donáti út 35-45.
1015

Pf.: 773.
1535

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/2854-3/2012.
Érkezett:	2012 MÁJ 21.
Példány:	1
Melléklet:	3 db
Kezelőiroda:	P-1

hivatkozási szám: IV/2854-1/2012

A bíróság előtt a [REDACTED] felperesnek – **Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért Alapítvány** alperes ellen személyiségi jog megsértésének megállapítása iránt folyamatban volt perében tájékoztatja T. Címet, hogy dr. Szikinger István ügyvéd alperesi képviselő a 26.P.25.054/2007/17. számú ítéletet 2010. augusztus 23. napján, a 2.Pf.21.800/2010/5. számú másodfokú ítéletet 2011. április 18. napján, valamint a Pfv.IV.21.485/2011/4. számú felülvizsgálati határozatot 2012. február 20. napján vette át a tértivevény tanúsága szerint.

Tájékoztatja a bíróság T. Címet, hogy perújítási indítvány nincsen folyamatban az ügyben.

Budapest, 2012. május 14.

[REDACTED] sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

